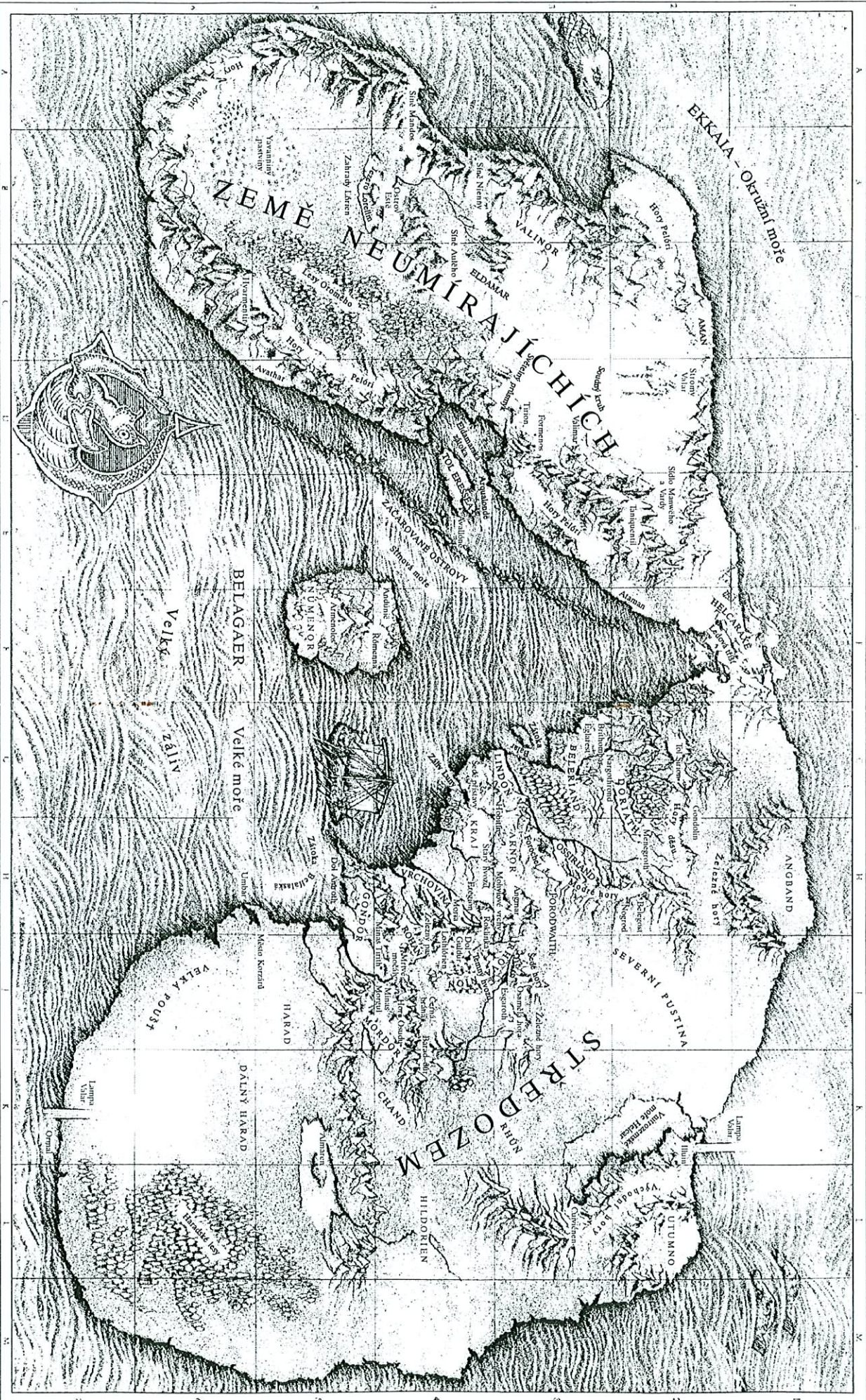


MAPA STŘEDOZEMĚ
A ZEMÍ NEUMÍRAJÍCÍCH



LUKAVEC 1996

Po přečtení pergamentu družiny přísahaly na Gandalfův meč věrnost. Dostaly pergamen, který budou potřebovat v celotáborové hře. Když Gandalf splnil své poslání, opustil Temnou jeskyni. Odpoledne se Soljky společně s Vlky vydali ke Kopaninám. Cestou hráli hru štronzo. Když někdo z vedoucích toto slovo vysloví, všichni musí zkamenět, dokud se heslo nezmění. Když však Simona zakřičela štronzo, někteří vlci ji neuposlechli a šli dál. Za trest pak museli jít do vesnice a vyprosit sáček čaje.

K večeru nás svolala Markéta k zadnímu lesu k 1. etapce tábora „Starý hvozd“. Každá družina měla pergamen psaný starým runovým písmem Angerthas. Rozluštit a přečíst ho umí jen málokdo. Umí to moudří elfové z lesů paní Lorien, mistr Elron a Samvěd a snad moudrý a učený Bilbo. Ani jedna možnost však není dostupná. Nezbyvá nám tedy, než svěst boj s duchy a temnými tvory starého hvozdu o poklad vědění.

Starý, temný a strašidelný hvozd leží na naší cestě za bájným pokladem pod Horou. Pokuste se vniknout do území střeženého temnými duchy a připravte je o tajemství vědění, která již staletí stráží. Hra je obdoba „lovců orchidejí“. Na kartičkách je však místo hodnoty napsaný abecední překlad runového písma z pergamentu, který družiny obdržely od Gandalfa při zahájení. (př. = K) V pravém horním rohu je napsáno číslo (každá družina má přiděleno jedno). Pro každou družinu je v lese rozmístěno 26 kartiček. Každá družina má svého zapisovače, který sedí mimo bojové území – lesa, do pergamentu doplňuje písmena. Ostatní dostanou jeden život v podobě fábořky, o který mohou přijít při boji s temnými duchy lesa (instruktory). Kdo přijde o fáborek, již nesmí do lesa vstoupit. Družina, která první vyluští pergamen, vyhrává.

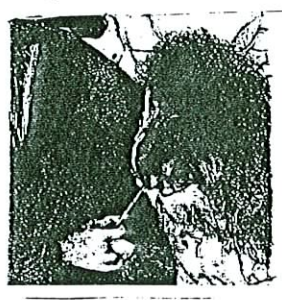
Výsledky:

1. Buřiči ze Křoví (Soljky)
2. Tolmáni z Kopce (Bobři)
3. Merimakové od Řeky (Lišky)
4. Provozníci z Chlumu (Medvědi)
5. Bralové z Pelouchu (Vlci)

Když jsme se vrátili do tábora, nadšené jsme přivítali večeri od Bobrů. Po večeri si malé Vlaštoky šly zahrát hru „Co do lesa nepatří“. Ukolem bylo zapamatovat si věci, které se nehodily do lesa a potom jich v krátkém čase napsat co nejvíce. Nejlépe si vedla Anetka Kratochvílová, Janička Taušová a Anička Fikejzová. Lišky hrály na hrázi hru, při které musely nazpívat co nejvíce dětských peněz, za které si pak mohli koupit od Lucky moduritovou barevnou kytičku na krk.

PSČ = KRETEC

P X Y Z O V I R
 T X Y Z M O I T
 C V O Z M I E
 A M P - V O
 C R T 1 1
 - < O O B X
 T N < X H - B
 T R P M T
 - I M P P O I
 P C O X Y
 M Z Y O C O
 T X S L N C
 - T I Y I E
 M M Y I E
 T X X D O H
 O I O X X X
 N E Z X



Na snímku si šmákl prošťákl.

Na snímku šmákl prošťákl. Na snímku šmákl prošťákl. Na snímku šmákl prošťákl.

Poslehn chubným hmyzem

prokvašoval šmákl ai ke

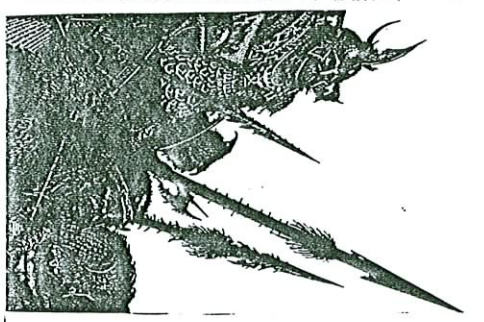
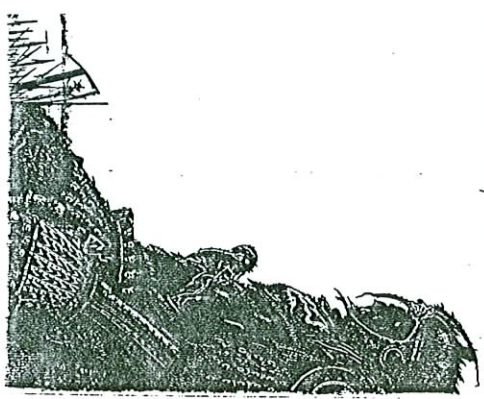
JUNUB, ED QHN - AHKD OQGTGUVZHD

S X B H, (A=2)

kde si chvíli odpočinul.

Po odpočinku se šmákl roždil,
 rožděně šmákl a 16,15,11,18,1,3,15,
 02,1,12,14,15,3,5,19,20,5,1,25,11,5,19,20,21,
 1,14,9.

8



Na snímku šmákl prošťákl. Na snímku šmákl prošťákl. Na snímku šmákl prošťákl.

Ve 20.00 začínal fotbal. Finále mezi ČR a SRN. Ben byl tak hodný, že nám dal televizi do úschovny a my fandili o 106. Bohužel nám štěstí nepřišlo a tak jsme zklamání neúspěchem českých fotbalistů zalehli do spacáků již ve 22.30.

Přeci jenom však všichni nespali. Asi kolem jedenácté se v táboře začaly množit nějaké postavičky. Byly to malé Vlaštkovy, které vzbudila Katka Nižaradzová, aby mohly zahájit svoji družinovou hru. Některé nejdříve malinko plakaly, ale po cestě směrem k dolíku ztichly a vyčkávaly, co se bude dít. Když přišly do lampiny a svěčkami osvětleného dolíku, objevili se nad nimi dvě postavy elfů. Vypadali přesně jako jejich instruktorky Káča a Adéla, ale každý přece ví, že se elfové mohou převtělovat jak chtějí. Když se holčičky zklidnily, jeden elf vystoupil do svitu lampionů a řekl:

Vážené Kšandičky ze Sáčkova, svolala jsem vás na toto místo, abych vás vyzvala k nelehkému úkolu. Zjistila jsem, že jste si dovolily nosit moje jméno jako název své družiny. Nejdříve mne to velmi rozhněvalo, ale kdybyste si ten název zasloužily, nesešlu na vás žádnou pohromu. Úkoly budete dostávat postupně, a to prostřednictvím mých vyslanců. Ke splnění těchto úkolů budete potřebovat šikovnost, obratnost a odvalu a nejednou spolupráci. Pokud budou úkoly splněny podle mých představ, odměna vás nemine. Vaše Kšandička ze Sáčkova.

Po přečtení vyzval druhý elf holčičky, aby se odebraly do svých sídlišť, oba se uklonili a zmizeli. Vlaštkovy sice poslechly a do stanů odešly, ale ještě chvíli bylo ze stanů slyšet rozhovory jako: To byla Adéla s Káčou. Né! To byli noční skřítkové jenom za ně převlečení. Potom však Vlaštkovy přemohli spánek, a tak usnuly s nevyjasněnou záhadou na rtech.

Pondělí 1. července

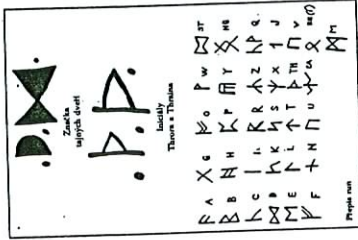
Ráno nepřetřizitě přišlo a proto byl budíček posunut o hodinu. Toto přijali všichni s nadšením. Sojky zahájily ráno velmi neobvyklou rozčvičkou. Musely vyloužit šifru, která je poslala na hráz. Tam luštily hádanku. To se jako první povedlo Káče Moravčkové a tak byla odměněna body. Zato Kamila Schafferlingová a Terežka Antoňová ani nevyšly ze svých spacáků.

Po nástupu jsme všichni pomohli Liškám s prvními táborovými bramborami. Ještě před obědem se Sojky a Bobři vydali do Lukavce obnovit své zásoby sladkostí. Cestou zpátky se stavili u Lukaveckého rybníka, kde spolu sváděli různé zápasy. Orlíci strávili celé dopoledne ve vaničkách. Vici čistili okapy. Vlaštkovy si šly zahrát do kopaninského lesa hry, ale nakonec zůstalo jen u schovávané, která podle holčiček předčí všechno.

Po obědě byla plánovaná Bucharova etapka, ale pro déšť se musela odložit na později. Malé Vlaštkovy tedy stihly ještě malou procházku do sauny, kde začaly plnit první z úkolů zadaných Kšandičkou ze Sáčkova. Tím byla morseovka. Zatím tento úkol splnilo jen pět holčiček, ale příště se to určitě podaří všem ostatním!

1
 Ustaleční Nohlii, jak psaní provedš,
 dříve před nátkou pěti armad, or nůz
 síly doba rozčívily nad skály a nby,
 ubyl doab Šmab část pokladu z hlavy,
 kdysi or komár šagji. Jak poklad získal
 rovní, napoví rypony šeb, hlavy mizale
 přecel or 10 hodoví před kočlelem or osadě
 lidí, vrané Kšáim.

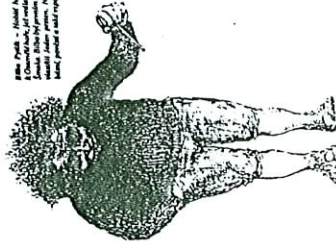
Sebou nembe lids šabulku:



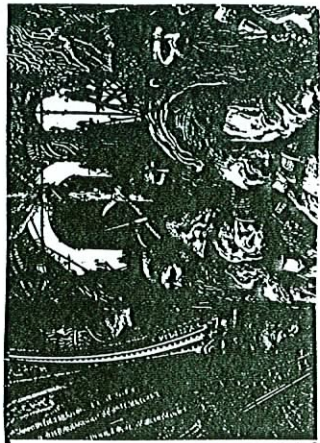
3

POŘAČOU PŘOTI PROUDU ZLATÉHO
 POTOKA PO TĚTO STRANĚ. POTOK
 SE JHENUJE ZLATÝ DLE TOHO,
 ŽE OBEAS VODA VYPLAVÍ ČÁST
 ŠTAKOVA POKLADU. AŽ PŘIJEDEŠ
 K MÍSTU KDE ŠTAK
 2/5 4/5 3/4 2/5 1/4 2/3 1/4
 2/3 2/5 1/4 4/3 4/5 1/4 4/3 1/4
 1/5 1/5 1/4 4/2 2/5 5/5 3/5 4/2
 3/4 3/2 5/5 5/4 1/4 4/4 3/5 5/4 2/5
 5/2 4/2 3/4 1/2 1/2 1/4 5/2 5/4 5/3 1/5

180. Příklad - Malé brambor
 Kšandičky, je třeba získat
 všechny bramborové
 kromě jednoho a ostatní
 mají pět a šest prstů



Y O D Š M A K E M S P A
 K P Y P O D E L N I C H D
 A K T Z V E D E N I Z D L
 R A A O A D Y K E R O A
 P E R P Z R V E T A J D O
 O T D D V P M S A K D O
 R K J K A J E E O K I J
 P U U H T S O P L B O K D E
 U K P E J E Ž I L B P E E
 E A V E L S A E P Z O L O E X
 L V U H É K S R A Y Y L



180. Příklad - Malé brambor
 Kšandičky, je třeba získat
 všechny bramborové
 kromě jednoho a ostatní
 mají pět a šest prstů

Letos jsme obnovili táborové zkoušky – nováčkovskou, první a druhý stupeň. Nováčkovskou zkoušku splnili:

Orlici:	Ondra Dufek Vojta Kolomazník
Vlaštkovy:	Jana Taušová Viktorová
Lišky:	Zuzana Vojáčková Markéta Hermelová Martina Nižaradzová
Sojky:	Kamča Schafertingová Kátka Moravčíková Terežka Antošová Lucka Habětinová
Medvědi:	H. Matějovský R. Elznio Petr Husák A. Bašář Marek Schaferting Čeněk Janečka
Bobři:	Honza Kolomazník Lukáš Klicpera Brož
Vlci:	Vláška Uzel Michal Taus
Instruktoři:	Jirka Dušek Roman Počta Buchar

Pokud někdo z vás ještě nečetl knihu „Hobit aneb cesta tam a zase zpátky“ od J. R. R. Tolkiena, vělele mu ji doporučujeme, stejně jako knihy Společenstvo prstenu, Dvě věže a Návrat krále.

Doporučujeme vám také v divadle Minor, dříve U věže a ještě dříve Ústřední loutkové divadlo na Senovážném dříve Gorkého nám. hru Hobit. Je vhodná pro děti od pěti do 99 let.

V pět hodin si Buchar svolal všechny na táborové náměstí a odvedl je na etapku. Úkol byl vyluštit šifru a běžet pro klíč k „Jesu elfů“. Potom všichni odešli do lesa ke Kopaninám, kde sbírali kartičky s různými hodnotami. Museli se však vyhnout elfům, kteří je v lese nemilosrdně pronásledovali. Ze starších vyhráli Sojky, pak Bobři, Medvědi, Lišky a poslední Vlci. Z mladších, kupodivu i celkově, Orlici a druhé byly Vlaštkovy.

Večer někteří ještě hráli frisby nebo ringo. Sojky se dokonce učily uzly, Bobři se cvičili v jízdě na loďce, protože zítra mají být závody.

V deset již však všichni usínali. Většinou s přáním, aby zítra už bylo konečně hezky. Ovšem stejně jako včera všichni nespali. Kolem půlnoci začaly ze stanů vycházet rozespalé Lišky. Radka s Luckou je vzbudily na noční bojovku. Potom bylo již opravdu všude ticho.

Úterý 2. července

Vyjimečně nás nezbudilo bubnování kapek na plachty, ale sluneční paprsky. Po vnošení ze stanů jsme si položili základní otázku: „Sním, či bůim? Opravdu sluníčko?“ Všichni si při rozsvícení pořádně protáhli svaly a koncentrovali své síly na následující etapovku „Honzičkova cesta“.

V 9.30 hod. vše vypuklo. Hromadný chaos! Tužky, papíry, pláštinky, vyslaná morseovka... První rozluštěli Ondřejovo pískání Sojky a pak se vydaly směrem k sauně s dobrým pocitem, že vedou. V patách jim však byly Lišky. Etapka spočívala v luštění šifer. Vedla přes Čáslavsko, Kopaniny a zpátky do tábora. Stupně obtížnosti šifer nebyl velký a cesta všem rychle ubíhala. Jen malé Vlaštkovy měly trochu problémy s orientací. I přes drobné zmatky v orientaci dorazili postupně všichni do tábora. Cestou však všichni zmokli. Déšť nám zmařil všechny naděje, že bude hezky. Do tábora přiběhli první Medvědi. Bylo to velké překvapení, ale Sojky se musely smířit s místem druhým.

Na odpoledním programu byly závody na lodičkách. Každá družina vytvořil dvě družstva po pěti, každé družstvo si potom obléklo svůj stejnotroj. Všichni byli vykřičeni od povzbuzování, ale to k závodu patří. Lišky měly dokonce bojový pokřik: My jsme holky od vody, vyhrajeme závody. Newyhrály. Při večerním nástupu Honza Mládek pěkně zamíchal s pořádkem, ve kterém doběhly různé družiny do tábora v odpolední etapce. Nehodnotila se totiž jen rychlost, ale i vyluštění šifer a splnění daných úkolů. (např. zjistit maximální rychlost natachometru odstaveného moskviče atd.) nakonec tedy přeci jen vyhrály, jistě zasloužené, Sojky.

Večer se hrál turnaj v softballu. Najednou se přiblížila desátá hodina a všichni museli jít spát. Poslouchajíc bubnování kapek na stan, přáli jsme si všichni, aby zítra bylo hezky, protože bude celodenní výlet.

Sředa 3. července

Když jsme se probudili, byli jsme všichni příjemně překvapeni. Sluníčko krásně svítilo a slibovalo teplý den. Na všech byla hned vidět lepší nálada, také proto, že nám žádný déšť nezkaží plánovaný celodenní výlet.

Když bylo vše připraveno, vyrazili jsme k cíli našeho výletu, což bylo Stražiště (744 m.n.m.). Na naší první zastávce, u léčivého minerálního pramene, nad nímž byla kaple zasvěcená Janu Křtiteli, jsme si zahráli boj o vlajku. Tábor se rozdělil na dvě poloviny a jedni museli vlajku získat, druhí bránit. Ukořistit vlajku se však podařilo jen jednou a to Tomáši Vojáčkovi.

Po dvouhodinové přestávce jsme se vypravili kusek dál, kde jsme se utábořili na celé odpoledne. Měli starosti se sháněním dřeva, vidlic a vaření. Potom všichni odpočívali, nebo se o to alespoň pokusili. Šlo to do té doby, dokud se malé holčičky zabavily sbíráním borůvek. Když však byly již hodně upatlané po celém obličejí (nejvíc Bětky Viktorová a Zuzka Ferdynová), začaly skákat na své instruktorky a poté na všechny ostatní. Někteří to brali jako hru, ale jiní se tvrdě bránili, a tak se to neobešlo bez nějakých těch škrábanců.

Za chvíli nás Markéta Kuncová svolala na velice zábavnou hru, zvanou Pakárna. Každý se musel 10 x zatočit kolem zatlučeného kolíku, přičemž musel mít ruce zakroucené do chobotu. Poté běžet k druhému kolíku, který oběhl již klasicky a běžet zpátky. Děti to vše zvládly výborně, ale když tento úkol absolvovali instruktoři, padali, motali se a běželi vždy úplně jinam, než se běžet mělo. Při této hře jsme se velmi nasmáli.

Zpáteční cesta proběhla klidně, až na špatnou orientaci Kačí Nižaradzové a Adély Borové, které špatně odbočily, ale nakonec byly díky tomu v táboře o hodinu dříve. Když dorazili i ostatní, padli znaveni do spacáků a spali a spali a spali...

Pátek 4. července

Po každodenních ranních rituálech jsme pomohli Medvědům s bramborami. Ani nám to tolik nevadilo, protože jsme přitom zpívali a Michal Weigel nás naučil novou písničku: „Sotva se narodíš, už ti koně kovou“. Po bramborách šli všichni do lesa pro dřevo na večerní táborák. Vlaštovky a Lišky ještě stihly jít na lodičky.

Po obědě měli jít Bobři a Sojky na puřák, ale kvůli nedostatku jídla byl odložen na neděli. Aby jim to nebylo líto, odešli alespoň na přespání do Křešína. Vlaštovky, Lišky a Vici odešli do Lukavce, a tak byl v táboře klid. Všichni, kdo byli v Lukavci, zvedli hladinu cukru v krvi v místní cukrárně. K večeru jsme si zahráli etapku kterou připravili Jindra Mládek a Michal Hejč. Celá družina se musela držet z ruce a hledat po lese co nejvíce kartiček s čísly. První skončili Medvědi, potom následovali Vici, Sojky, Bobři a Lišky. Z mladších táborníků vyhrály tentokrát Vlaštovky nad Orličky.

11. 7. snídaně – kofláč, čaj, kakao
svačina – rohlík
oběd – květ. pol., milánské špagety
svačina – banán, rohlík
večeře – špagety, rohlík, chleba s máslem

12. 7. snídaně – rohlík s marm., čaj
svačina – čaj, kávěnky
oběd – rajská pol., filé a brambor
svačina – banán, rohlík, čaj
večeře – rohlík, okurka, šunka, čaj

13. 7. snídaně – chléb s marm., čaj
svačina – kávitka, čaj
oběd – frankfurtská pol., rizoto
svačina – banán, meruňka, rohlík
večeře – budapešť. pom., čaj

14. 7. snídaně – bábovka a čaj
svačina – rohlík, čaj
oběd – uzené maso s bramb. kaší
svačina – banán a meruňka
večeře – chleba s pomazánkou

15. 7. snídaně – chleba s medovým máslem a čaj
celodenní výlet

...zde zápisky končí

Zapsáno dle dětí, za případné chyby neručíme.

16. 7. snídaně – chléb s marm., kakao, čaj
svačina – rohlíky nebo housky, čaj
oběd – hov. vývar s nudlema, svičková na smetaně
svačina – rohlíky a půlka banánu, čaj
večeře – chléb s pomazánkou, čaj

17. 7. snídaně – rohlík s Perlou, ovocný čaj
svačina – Lipánek, rohlík, čaj
oběd – gril.kuře, bramb., polévka
svačina – koblíha, mléko
večeře – chléb se šunk. sal., máslem, okurkou a raj. jabl.

18. 7. snídaně – rohl. s marm., čaj
svačina – rohlík
oběd – vdolečky
svačina – rohlík
večeře – chléb se syrem, čaj

19. 7. snídaně – chleba s marm., čaj
svačina – chléb s
oběd – knedlo vepřo zelo, polévka
svačina – rohlík s máslem
večeře – chléb s rybí pomaz.

- 29. 6.**
snídaně – chleba, marmeláda, čaj
svačina – rohlík, meruňky, čaj
oběd – guláš, kolínka, zel. polévka
svačina – rohlík, mléko
večeře – chleba se sýrem, čaj
- 30. 6.**
snídaně – vánočka, kakao
svačina – hobití hostina
oběd – zel. polévka, čočka, vejce, okurka
svačina – broskve, rohlík, čaj
večeře – chleba, játrová pomaz., okurka, čaj
- 1. 7.**
snídaně – sýrová pomazánka, čaj
svačina – čaj, rohlík, broskve
oběd – rajská pol. s těst. a mřkvi, brambory, kapust. karbanátek
svačina – rohlík, čaj, banán
večeře – rybí pomaz. s okurkou, rajče, čaj
- 2. 7.**
snídaně – chléb s medovým máslem, čaj
svačina – rohlík, meruňka nebo banán
oběd – hovězí vývar s nudlemi, rajská s knedlíkem
svačina – rohlík, rajče, čaj
večeře – chléb s vaječným krémem, rajče, čaj
- 3. 7.**
snídaně – chléb s medovým máslem, čaj
svačina – rohlík se sýrem, banán
oběd – gul. pol., chléb, čaj
svačina – rohlík, jablko, paštika
večeře – buřtíguláš, čaj
- 4. 7.**
snídaně – chléb s máslem, marmel., čaj
svačina – rohlík, čaj
oběd – brambory se špenátem a vejcem, čaj
svačina – rohlík, okurka
večeře – oblož. chléb, čaj
- 5. 7.**
snídaně – chléb s eidamským sýrem, jahod. čaj
svačina – rohlík, čaj
oběd – bramborová pol., rýže, vepr., pl., omáčka, švestky
svačina – jogurt, rohlík, čaj
večeře – chléb, budapešť, rajče, čaj
- 6. 7.**
snídaně – chléb s medem, čaj
svačina – rohlík, pomazánka, čaj
oběd – bramb. pol., obalovaný květák, brambory
svačina – rohlík, banán
večeře – chléb, sýrová pomaz. s česn., čaj
- 7. 7.**
snídaně – vánočka, čaj
svačina – tatránka, čaj
oběd – pol. s mřkvi, krupicí a vají. kap., zapék. těst., hrach
svačina – sušenka Rio, jablko
večeře – měkký chléb s máslem, okurka, tur. salám, ovocný čaj
- 8. 7.**
snídaně – chléb s máslem a sýrem, čaj
oběd – čočková pol., meruňkové knedlíky
svačina – houska s jablkem,
večeře – chléb s rybí pomaz., rajče, čaj
- 9. 7.**
snídaně – houska s máslem a marm., čaj
svačina – rohlík
oběd – zel. pol. s vají. sedlinou,
dál se Vici nenamáhali psát
- 10. 7.**
snídaně – čaj, chleba s máslem, sal. Okurka
svačina – rohlík, čaj
oběd – zel. pol. s těst., kýta na paprice, knedlík
svačina – čaj, jablko, kávěnka
večeře – bramb. placky, rohlík s máslem, čaj

Večer jsme se dočkali letošního prvního táboráku. Každý si připravil nějakou scénku. Nejvíce se asi líbili zatancované a zazpívané tři citronky v podání malých holčiček. V jedenáct už všichni spali.

A jak to vypadalo v Křešíně? Nejdříve jsme museli všichni pro dřevo, aby jsme se mohli najíst. Pak jsme zpívali u ohně. Když se pořádně setmělo, zahráli jsme si ještě sardele a pak už šli spát.

Pátek 5. července

Ráno jsme vstali o půl hodiny později, protože přišlo, ale i ta půlhodina byla zpeřena. Protože byl Honza Kolomazník, který každé ráno troubí budíček v Křešíně, musel ho někdo nahradit. Ihned se nabídl Buchar, a protože jsme nevěděli, jak troubí, ochotně jsme souhlasili. Roman však budíček zahrát neuměl, tak se to tu půlhodinu učil a my trpěli.

Lišky si své síly prověřily při vykopávání příkopu kolem úschovny. Tato práce jim zabrala celé dopoledne. Vlaštoky se šly vykoupat do vaniček. Když si je jejich instruktořky rozdělávaly s kým půjdou, ještě netušily, co je čeká. Žůže Vojáčková spadla do vaničky všechno čisté prádlo, které si sebou vzala. Anička Fikejzová si postavila své body do kanálu na vylévání vody atd. Když už se holky oblékaly a vypadalo to, že se nemůže nic stát, spadla Janička Taušová v teplákové soupravě do vaničky a tak místo čistých a suchých Vlaštok, vylezly z koupelny vodníci.

Neblyly však samy, protože se právě vrátili Bobří a Sojky z Křešína, kde pořádne zmokli.

Odpoledne si Sojky a Bobří proběhli včerejší etapovku a Lišky s Medvědy hráli turnaj v softballu. Všechny překvapila Monča Kuzimová na postu „kečera“, která se i přes svou nevelkou postavu srdnatě vrhala proti míči. Vlaštoky si šly do lesa plnit další odborku – odborku zručnosti. Při hledání vhodného materiálu bylo dost veselo. Miša Žabová dokonce ležla po stromech, jen aby našla tu správnou větvíčku. K večeru se šli Vici a Bobří vykoupat do sauny. V boji se studenou vodou zvířezili první Čenda Janečka a David Kodras. Sojky šly na lodičky a Kristýna se pokoušela je naučit kormidlovat, jak se to naučily se dozvíme až při příštích závodech.

Na noc byla plánovaná bojovka pro všechny družiny, ale protože začalo přšet, trasu si prošli jen Orlici a Lišky. Když Lišky dorazili do tábora, zjistily, že jich je místo devíti jen sedm. Naštěstí se Markéta Hermelová a Lucka Nižaradzová za chvíli přitíhly. To se všem ulevilo! Ale teď už dobrou noc!

Sobota 6. července

Ráno se všichni vrhli na brambory, které byly zpřijemněné zpíváním. Medvědí šli před obědem na lodičky a Vlaštoky plnily další odborky.

Odpoledne se běžel poklad. Nebylo to však po družinách, ale po skupinkách, kde byly děti různé promíchané. Promíchat družiny byl dobrý nápad, alespoň se lépe poznáme. Běželo se podle obrázků v trubičkách. Obrázek nám vždy řekl jakou šifru otevřít a vyluštit. Všichni měli trochu problémy s orientací, ale téměř do krajnosti to dovedla skupinka, kterou vedl Škopík. Vrátili se až těsně před večerkou. Ale nakonec jsme byli opravdu všichni a mohli jít na zpívání do úschovny.

Pak už jen dobrou noc a spát. Pro Sojky byl dnešek ve znamení písmena „P“. Napsat Želiváčka, snad jen kromě předložek celého od P. Autorkami jsou Kamča Schaferlingová a Tereze Antošová:

PERNÁ PSOBOTA

Posadíme se na postelích, procvičíme paže, proběhneme se podél potoka a plížíme se pojist pokrm. Posleze poslechneme příkaz a pachtíme se podél plavuní. Prohrabujíc plevel přemítáme, proč právě Pavel položil nám plnit potýčku s plevalem. Pšš! Pokládáme pohrabáče. Přibíháme pod plachty, kde přečkáme přeháňku prudce proudícího podnebí. Přejeme si pouze ponořit se po pás a proláchnout si pokožku. Po polívce probíhá postupně promíchávání prcků a praktikantů, protože půjdeme poklad. V první pozici pospíchá pár pomatenců. Plácáme se polem a pokukujem po posedu. Prouplouváme porostem, pak pospícháme přes pole k pentagonu a po přišerém pádění padáme poklad. Pomázánka s pečivem příjemně působí po příchodu pro první i poražené! Později pějeme písně a při tom pakujeme na puták. Potichouнку pochrupujem pod plachtami příkryti pokrývkami, polštář pod palicí, plyšák po pravici.

PŠT! PŠŠT!! PŠŠŠT!!!

Meděle 7. července

Dnes odešly tři družiny na puták. Orlici na Trnáuku a Sojky s Bobry k Mezilesí. Tábor tedy trochu zesmutněl. Celý den přišlo a tak se toho moc nedalo dělat. Medvědi hlídali a Vlci strávili celý den v kuchyni. Malé holčičky šly na lodičky. Jejich instruktorky Adéla s Káčou jsou nemocné a tak s nimi šla Káča Nižaradzová a Mar-kéta Kuncová. Vlci šli hrát odpoledne hry do lesa. Při hře „hledací uzlovaček“ vynikal Vláška Uzel, který dokázal sundat z hlídáného stromu všechny uzlovačky, aniž by o tom hlídač věděl. Medvědi a Lišky hráli úkolovku. Běželi po dvojicích (chlapec a dívka). Radka zapískala morseovku a podle ní běželi pak dále po hrázi, kolem sauny a zase zpátky do tábora. Při této cestě plnili různé úkoly. Podobnou hru připravily pro Vlaštkovy Káča s Adélou. Jeden z úkolů byl také napsat nejoblíbenějšího člena tábora. Vojta Kotek a Jakub Nedvěd byli tedy oblíbenými malých holčiček. Protože k večeru začalo velmi přšet, vyhledali jsme naše teplé spacáky a usnuli.

tábořiště kolem zkomírajícího plamene. Terka K. a Veronika rozpoutaly hádku o stan a neuměli se s klukama dohodnout, tudíž byly bez stanu. Začalo více přšet a musely se uchýlit do cizího stanu. Pořád přišelo, takže jsme si vyprávěly různé historiky a přitom si zpívaly. K večeru holky zjistily, že nemají kde spát, a tak se nastěhovaly k vedoucím do stanu. Vedoucí se mamě pokoušeli upéct kuřata. Pomalu se mrákalo a všichni zavírali víčka.

Celou noc přišelo, tudíž náš mírumilovný potýček se rozrostl v dravou řeku. Po sbalení přiklopýtal náš spasilatel s pytlek suchých rohlíků. Hodili jsme si batohy na záda a upalovali k autům, které byly koušek od lesa. Naložili jsme batohy do aut a pár slabších jedinců s nimi. Po cestě jsme skládali básničku, která zněla:

*Ráno, ráno, raničko,
nevysvítilo sluničko
mraky se tam honily
a pěkně nás skropily.
Vaříli jsme přírodně
a pak přišly povodně.
Vedoucí se mračili,
když kuřata nám smažili.
I přes všechny nesnáze,
přibíli jsme na váze.
Všechno jsme to přežili,
ve zdraví se vrátili.*

Přišli jsme do tábora, snědli kuřata, sušili si věci a šli odpočívat.

Cestu zpět jsme si zpestřili návštěvou spotřebního družstva Jednota, kde nás ochotně vpusťili dovnitř (netušili, že nás je 40). Další zastávka byla přelkvpavivě až na Stražišti. Urava při cestě do Lukavce způsobilá, že plánovaná zacházka přes řešňovou alej se již neuskutečnila. Tím letošním trochu opožděné putování skončilo.

Za družinu Medvědí zredigoval napsal a graficky upravil Ondřej Kubart, L.P. 1996. Jakýkoliv patisk, nedovolené reprodukování i části textu jest pod pohrůžkou trestu tělesných zcela zapovězeno. Pravopisné chyby neprošly jazykovou úpravou. Za minimalizaci a povšechné vymizení chyb se snažil autor.

Sojky a Bobří 7.-9. 7. (Kamča Selmaferlingová a Tereza Antošová)

Nedělní ráno si všichni představovali trochu jinak, myslím tím počasi, samozřejmě. Po opravdu vydatné snídani následovalo dobalování na puťák a rozdělení zásob.

Hned za branou tábora si nás ovšem odchytil Honza Mládek s pokračovacími etapovky. Dostali jsme za úkol zakreslit si celou cestu našeho putování. Letos jdeme do Mezilesí (k Těchobuzi).

Naše toužebně očekávané místo nebylo nijak zvlášť daleko a tak i za Lukavcem byli všichni ochotni jít dál. V Mezilesí byla konečně dejší přestávka. V lese pak bylo příjemně, zvlášť když jsme odložili batohy. Nedaleko pramenila voda a to bylo naše velké štěstí. Vedoucí a instruktoři se okamžitě nasoukali do spacáků a nakázali nám, abychom je nevyrušovali. Později přijeli autem Čenda s Honzou Valenou, protože nemohli jít s námi pěšky. Za chvíli už stálo všech šest stanů a jeden v odlehlejší koutku s našimi nadřizenými. První, co pro nás udělali, bylo rozdělení do skupinek na vaření. Polívku z pytlíku zvládli všichni na jedničku.

Pak si nás zavolala Simona, odvedla nás z blízkosti našich stanů. Sedli jsme si do půlkruhu a hráli na doplňování přísloví. Bylo to však příliš snadné a byl v tom háček. Vlastně to ani nebyla hra, ale záminka ke Kristýnině bojovce. Zatímco si všichni lámali hlavy s příslovím, pomalu ale jistě nám mizely ze stanů spacáky. Znenadání nás Kristýna vybídla, abychom si zkontrolovali svoje věci a pak začala bojovka. Po strastiplném prodrání se skrz smřčky jsme opět dorazili ke stanům, do kterých mezitím „někdo“ vtipně vrátil spacáky.

Večer se hrálo na kytaru a Kamča s Terkou se snažily uvařit přírodní čaj, nebyť těch hub, docela se jim to povedlo. Všichni s radostí ulehli do spacáků, někdo do stanu a někdo pod širák.

V noci trochu přišelo, takže ráno bylo mokro. Začali jsme si vařit čaje a mazat chleby s paštíkou a sýrem. Ne všichni byli úplně zdraví. Například Michalovi Weglovi ml. bylo celý den špatně.

Po snídani si začaly jednotlivé skupinky chystat díveo na opékání kuřat. V tuřez dobu se na obloze stahovaly mráčka. Začalo drobné mžit. Všichni se seběhli na

Pondělí 8. července

Protože přišlo a je nás v táboře tak málo, každý vstával, jak chtěl. Ondřej Kubart dokonce ani nebudil Medvědy ráno do kuchyně a udělal snídani sám jen za pomoci dvou Lišek, které měly právě hlidku. I přes přeháňky se vydali Vici do Lukavce. Váštovky plnily různé úkoly v Malkárně. Po obědě zase navštívily táborovou koupelnu. Opět se to neobešlo bez věci napadáných do vaniček. Odpolední program byl živem deště velmi omezený. Ani plánovaná etapka se neuskutečnila. Večer byla malá diskotéka.

Úterý 9. července

Dnes měli odejít Lišky a Medvědi a Vici na puťák do Sudkova Dolu. Počasí jim však do všech detailů propracovaný puťák zmařilo. Lišky tedy zůstaly v kuchyni a Medvědi šli do Lukavce. Váštovičky se šly projít ke Kopaninám, kde hrály plno her. K obědu se nám vrátili Sojky a Bobři. Byli celí mokří, ale všichni jim ochotně pomohli odnosit všechny věci do Malkární. Váštovky se šly do lesa učít květiny. Zahrály si také pár her. Mezi nimi i házení siškami do terče. Nejlepší byly Jana Taušová a Zuzka Fudiová, které se trefily 6x z 10 hodů. Večer se vrátili Orliči, takže jsme zase všichni. Den jsme zakončili zpíváním v úschovně.

Středa 10. července

Hned po snídani byla další celotáborová etapka „Cesta za trpasličím pokladem“, kterou nám připravil Michal Wegel ml. Na začátku zapískal Petr Hermel morseovku. Byl to však chyták pro ty, kdo luší zpaměti, protože i pískaná morseovka byla ještě zašifrovaná! Na každém úseku nás čekala jiná šifra, a tak jsme dost potrápili naše hlavy. Janička Stará zapadla při cestě do vody a tak se musela vrátit. Na konci každá družina musela najít předmět s co nejnižší hodnotou. Z malých vyhráli Orličí před vlastovkami, z velkých, kdo jiný, než Sojky, před Medvědy, Bobry, Vky a Liškami.

Po obědě šly hrát Orličí a Váštovky společně hry za potok. Těsně před jejich odchodem bylo na náměstí slyšet Kristýnu Viktorovou a Petru Šubertovou, jak volají na Orličky: „Vemte si s sebou pytlíky! Ne, pytlíky si neberte, jdeme totiž s Váštovkama. Ale i když jdem s holkama, ať si pytlíky vezmou!“ Tohle byla velmi zábavná scéna. Když jsme se tedy nakonec zeptali, o jaké pytlíky se jedná, vysvětlila nám týna, že Orličí mají plátěné pytlíky, kam si dávají kamínky za splnění úkoly. Všichni kolem se smáli, protože tohle jsme opravdu nečekali. Mafí kluci však zmateně pobíhali a nevěděli kam s pytlíkem. Nakonec si pytlíky na louku nevezali a zdálo se být spokojeni i tak. Zahráli si hry jako král vysílá své vojsko, oceasy atd. Při orchidejích je Váštovky suverenně porazily. Orličí chvíli mručeli, ale nakonec se s prohranou smířili. Sojky si plnily nováčkovskou zkoušku. Nejvíce se pobavily při zpívání hymny. Váštovky si ještě k večeru zahrály malou úkolovku (poznat záječí stopy, napřesat

článek od písmena K atd.) Nejlepší byla Žůza Vojáčková a hned po ní Miša Žabová a Jana Taušová. Potom už nás čekala výborná večeře a teplý spacák!

Čtvrtek 11. července

Je ráno okolo sedmé hodiny a Sojky musí vstávat kvůli povinnostem spojeným s kuchyňskou službou. Už vůbec se nechce vstávat Báře Lážnovské, ale té se nechce nikdy! Pro ostatní byl budíček posunut na osmou.

Po snídání odešli Lišky a Medvědi na puťák někam za Velkou Chýškou. Zbytku tábora se ulevilo, všude nastalo nádherné ticho... Malé Vlačovky se také chystaly na puťák, ale balení jim zabralo celé dopoledne, přestože jim Káča diktovala všechny věci, co si mají vzít a Adéla balila jejich spacáky.

Orlíci se šli vykoupat do vaniček a později hrály hry. Mezitím jim Petra Š. s Týnou praly špinavé prádlo. Odpoledne odešli na puťák i Vlačovky (ke Křešínu). Simona připravila pro Sojky bojovku po hrázi přes saunu a zpět do tábora. Poslední zpráva byla „Přineste chrošit na podpal, dík“. Všechny úkol splnily na výbornou, a tak už nemusely štipat dříví! Těsně před večeří si s Bobry zahráli ringo. Bambus na sebe vzal úlohu rozhodčího. Byly to sice velmi divné počty, nic to však nebylo proti pravidlům. Pakažde se změnila, jen aby to Bobři vyhráli. Nakonec to bylo 27:4 pro Bobříky. Holčám se tenhle švindl nelíbil a tak raději odešly.

Po večeři byla diskotéka. Nejdřív se jen tak blblo, ale po odchodu Orlíků se to začalo hýbat. Simona Krůfová, Tomáš Vojáček, Adéla Borová a Michal Weigel ml. se svým divně nezvyklým tancem všechny zvedli z laviček. Kristýna Kubartová, Kamila Schaferlingová a Tereza Antoňová vrazily do úschovny ve velmi podivných převlecích, ale i když vypadaly, jako kdyby právě přišly z kravína, všechny pobavily. Kolem dvanácté už tábor usinal.

Pátek 12. července

Ráno nebyl posunutý budíček, ale snídane, protože Bobři špatně zatopili. Bylo potřeba oškrábat brambory, ale kvůli velkému dešti jsme škrábali v úschovně. Všechny nás překvapil nečekaný příchod zmoklých Vlačovek. Dešť vyplavil jejich louku, kde nocovaly, a tak jim nezbyvalo nic jiného, než se vrátit. Kristýna připravila pro Sojky azimutový závod na lodičkách. Jeli všichni, kromě Kamči, která spala. Vyhrála skupinka ve složení: Tereza Antoňová, Káča Moravčíková, Lucka Habětínová, Veronika Kremzová a Jana Beranová. Orlíci vyřezávali lodičky a až do večere se brouzdali v potoce. Po večeři Sojky hrály na louce frisby. Při tom nenápadně zmizela Káča Moravčíková. Neočekávané všem Týna sdělila, že se schovala v lese a hraje se na sardele. Všichni Káču marně hledali, ale nenašli. Poté co to všichni vzdali, tak se Káča objevila.

Druhý den jsme vstávaly v sedm hodin, protože celou noc přišlo, tak jsme se probudily celé mokré. Pořád přišlo a tak jsme se rozhodly, že půjdeme do tábora. Sbalily jsme si všechny věci, nasnídaly se, vypily jsme rychlé špunty, sebraly všechny batohy a šly do tábora v pláštěnkách a holinkách.

Medvědi, Lišky a Vlci 11.-13. 7. (Ondřej Kubart)

Kubartova povšechná stať o putování Medvědů

11. 7. 96 jsme společně s Liškami a Vlky vyrazili na puťák, jehož cílem bylo údolí řeky Trnavy, nedaleko Velké Chýšky. Místo jsme vybrali společně s Čwaňhákem. Naše cesta vedla až ku Stražišti stejně jako při nedávném celodenním výletu. Potom jsme si cestu trochu prodloužili chybnou volbou dalšího postupu, neboť jsme uhlí poněkud více vlevo, až jsme se objevili v nedalekých Úštěchovicích. Pokračovali jsme po místní komunikaci až do Velké Chýšky. Zde jsme si odpočinuli, ale nakupovat jsme nestihli kvůli nám nevyhovující provozní době.

Po prohlídce obce, zejména místního kostela, pošty a hostince jsme vyrazili směrem k námí tak vytoženému údolí. Cestou jsme ještě doplnili vodu od místních starousedlíků.

Dorazivši do údolí a zanechaje zde všech svých věcí, Ondra, Michal a Čwaňhák odešli hledat místo vhodné k táboření. Jelikož hledání nebylo marné, odešli jsme na toto místo se utábořit. Po zjištění, že místo plně vyhovuje našim potřebám, jsme rozdělali ohniště a počali připravovat lahodných pokrmů (čaj a chutné polévky). Večer se bohužel rozpršelo, a tak jsme postupně všichni zalézali do stanů.

Ráno bohužel nebylo o moc lépe, proto dlouho všichni spali. Byli vysláni též nákupčiči do Chýšky a do Pacova. Pomalu jsme začali připravovat k jídlu krupicovou kaši, polévku a špagety. Odpoledne byla připravena hra, která spočívala v postupném vyhledávání kolíků s písmeny. Odpoledne odešel Čwaňhák do tábora, stále ještě přišlo. Kolem 16.00 hodiny dešť ustal a tak mohlo začít úmorné sušení věcí. Hladina říčky však neustále stoupala a proto lávka z klád, kterou kluci již dříve překlenuly říčku Trnavu, začala pozbyvat funkčnosti, čímž bylo způsobeno to, že Veronika Kremzová při cestě za svým spacákem, umístěným na louce za řekou, nevyrovнала stabilitu a zřítla se do hlubin. Samozřejmě, že nastal veliký smích, proto se Veronika rozhodla obejít obávanou lávku po lávce jiné. Jaké však bylo překvapení, když přišla se spacákem zcela vodou promáčeným. Kvečeru nastalo všemi dlouho očekávané opékání špekáčků.

V sobotu bylo naplánováno brzké vstávání, poněvadž nám Čwaňhák slíbil odvézt stany, ale pouze když mu je doneseme do Chýšky do 11.30. Ráno našťastí bylo hezké počasí a tak nám nepřijemné práce rychle utíkaly. Museli jsme totiž ještě: zahladit ohniště, zbourat a zbalit stany, rozebrat si zbylé jídlo, uklidit tábořiště aj.

PUŤÁKY

**Orlíci 7.-9. 7.
(Buchary?)**

Ráno jsme vstali. Z očekávání pěkného dne a puťáku jsme začali balit. Balili jsme spacáky na jednu hromadu a ostatní věci na druhou. Když jsme zabalili, konečně se rozhodlo, jak se na Trnávku vlastně dopravíme.

Rozhodnutí znělo: děti se povevou a instruktoři půjdou pěkně pěšky a ještě s celou bagáží. Cesta od obouch skupin proběhla bez problémů. Po příchodu instruktorů byl už puťákový život v plném proudu. Kluci pálili to co posekal odpoledne Patrik. V tomto duchu pracovitosti jsme vydrželi až do večera.

Večer přečetli pohádku a všichni jsme s modlitbou, aby bylo zítra hezky, usnuli. Ráno nás bohužel probudil déšť. Mírný, pravda, ale přece jen je to nepříjemné.

Celé dopoledne jsme se hráli úkolovkou, kterou připravila Petra. K obědu jsme měli polívku, špagety a bublaninu a lá Škopík. Jelikož nám všem zachutnala, rozhodlo se, že se po polední siestě vydáme na borůvky. Bohužel se silně rozpršelo, a tak jsme nasbírali pouze jeden kotlík. Bublantina se povedla. Vše bylo dobré, jen kdyby nepršelo. Asi od čtyř hodin jsme hráli olympiádu. To je zkomolené hry z olympiády. Pak se šlo spát.

Druhý den jsme se sebrali a odjeli autobusem do Lukavce.

**Vlašťovky 11.-12. 7.
(Káča Nízaradzová)**

Ráno jsme vstávali v 8 hodin, protože zase přišlo. Po snídani nám Káča řekla, ať jdeme postavit stany, které měli Orlíci na puťáku a protože jim tam přišlo, tak se musely nechat vyschnout. Když jsme je dostavěli, přišla nám velká Káča říct, že by jsme mohly taky na puťák. Docela nás to překvapilo, protože jsme neměly vůbec sbaleno. Musely jsme tedy jít do stanu a začít si balit spacáky. Káča Nedvědová si sedla na lavičku před stany a diktovala nám jednu věc po druhé, co si máme vzít sebou, zatímco Adélka balila spacáky.

Připravovaly jsme se od oběda do půli páté a když jsme se konečně rozhodly vyjít, začalo pršet, takže jsme musely počkat, až přestane. Nakonec jsme vyrazily asi v půli šesté. Cestou na předem určené místo ke Štědrovicím jsme šly asi půl hodiny, protože je to asi 2 km od našeho tábora.

Na místo jsme došly asi v 6 hodin a začalo znovu pršet. Nejdříve jsme našly místo na stavení stanů. Postavily jsme šest stanů a holky se začaly ubytovávat. Instruktoři šli udělat ohniště a uvařit špagety. Káča rozdělovala chleba s paštikou. Jelikož pořad přišlo, tak jsme šly brzo spát, až na naše instruktorky, které ještě seděly u tábora a zpívaly. Asi v 10.00 hodin šly spát taky.

Sobota 13. července

Dnes se na nás hned od ráno usmálo sluníčko a tak se nám lépe vstávalo. Orlíci se učili zacházet s buzolou na zřetější memoriiál. Vlašťovky zatím jezdily na lodičkách a šlo jim to o hodně lépe než poprvé. Sojky kreslily mapku „Roklinky“ – další etapka celotáborové hry. Po obědě se šli Orlíci a Bobři koupat k lukaveckému rybníku, tak už jsme si mysleli, že bude alespoň chvíli klid, vtom ale přišli Lišky a Medvědi z puťáku. Netvářili jsme se moc nadšeně, ale ve skutečnosti jsme se už na ně těšili. Vlašťovky šly hrát na louku hry a při tom také secvícily vystoupení k táboračku. Bětuška Viktorová všechny naučila písničku, na kterou se tancuje. Večer při táboračku měl každý připravenou nějakou scénku a tak jsme se kromě zpívání i usmáli. Nejvíce se asi líbila japonská pohádka „Kosti a kůže“ v podání Sojek.

Neděle 14. července

Dnes nás hlas trubky vzbudil v 7.30 do krásného slunečného dne. Po dobré snídani jsme si sedli na lavičky k našim velice známým lavorům a pustili se do škrabání brambor.

Postupně však táborníků ubývalo, protože se dnes běží memorial. To je závod kde prokazujeme své tábornické znalosti. Memoriaál běžíme na počest kamarádů, kteří již nejsou mezi námi – Petra Bucka, Petra Bakalář a Ondřej Švarce. Všichni se tedy rozdělili do dvojic a čekali, až je Lucka Měchurová zavolá. Cesta memoriaálu nebyla zrovna jednoduchá. Závod začínal jako již tradičně kresbou obrazeku, aby se závodníci před startem uklidnili a soustředili. Hned od malikárny jsme běželi k Lidě, která nás zkusěla z rostlin, keřů a stromů, která nás obklopují. Od Lídy jsme vystartovali na louku za táborem, kde se za dohledu Honzy Veselého stavěly stany. Oběhli jsme tábor ke hřišti a od té chvíle nás vedly červené fáborcky. Přiběhli jsme k Michalovi W. ml. a Bucharovi. Ti nás mučili s hrady a zámký Čech. Každý alespoň jeden obrázek poznal (byl mezi nimi i Pražský hrad). Dále jsme běželi přes pole na cíp lesa. Tam už na nás číhala Radka, zamotaná do uzlovaček. Asi o 50 m dál se na nás připravovaly sestry Šubertovy, Viktorka a turistické značky. To každý zvládl levou zadní! O kousek dál je připravena buzola a azimutový úsek, který střeží Tomáš Vojáček s Michalem Šubertem. Byl to jeden z nejtěžších úkolů, který každého pořádně zpomalil. Pryč s azimutem a vzhůru k Ádě Borové a Káče Nedvědové. Čekají u krmítka spolu s morseovkou. Tady se každý stavil opravdu jen na chvíli. Vyběhli jsme na louku a namířili jsme si to přímo k potoku, kde se na nás těšil Ondra Kubart a 15 předmětů, které nám ukázal na pár sekund a my jsme je potom řekli prostě „Kimovka“. Naším posledním úkolem je svězt se po lanovce, kterou nám hlídají Honza Měchura a Honza Mládek. Vyběhli jsme ze sauny a uháněli o život směr malikárna, kde už na nás čeká Lucka se stopkami. Postupně všichni doháněli, nakonec vedoucí vystřídali na jejich stanovištích děti a trasu si proběhli i instruktoři a vedoucí.

kdy si budou moci naposled zaspívat u táboráku. V průběhu zpívání najednou zmizely Sojky, které odešly do tmavého lesa, kde jim Simona s Kristýnou oznámily, která z nich si nejlépe vedla v družinovém bodování. Nebylo to však žádné překvapení, že vyhrála Káča Moravčíková. Zhruba ve stejný čas, kdy odešly Sojky, přestaly zpívat malé Vlaštoky. Ty se odebíraly k temnému dólku za týmž účelem jako Sojky.

Když holčičky vstoupily do svíčkami osvětleného dólku, již na ně čekala sama Kšandička ze Sáčkova se svými posly. Pocit vzrušení holčiček ještě umocňovali elfové, kteří se pohybovali po celém lese. Když se malé Kšandičky uklidnily, vstoupila na vrchol osvětleného dólku Kšandička ze Sáčkova a pravila:

„Dnes vás na toto posvátné místo svolávám popáté, abych zhodnotila výsledky vašeho snažení. Pečlivě jsme vás já a moji prostředníci po celou dobu hlídali, abychom mohli posoudit, zda jste opravdu hodni nosit mé jméno – Kšandička ze Sáčkova. Nebyla to lehká cesta, ale teď mohu říci, že jste si mé jméno zasloužili všichni. Ovšem vaše snažení bylo různé a tak si vás teď sem budu volat po jednom od toho méně se snažícího až k tomu nejlepšímu. Když zavolám vaše jméno, přijďte nahoru a můj společník vás odmění.

A teď naposledy dobrou noc.

Sobota 20. července

A teď už jsou poslední přípravy, vyměňování adres a podpisů, poslední dny – no zkrátka konec tábora. Každý se ještě snažil rozloučit s táborem a místy, které měl nejraději. Někdo si dokonce snažil odvézt i nějaké přírodní útvary, které nechtěl opustit. Nakonec se však každý musel spokojit se vzpomínkami, které mu jítě vydrží po celý rok a potom už bude moci vstřebávat nové zážitky.

Před závodem si každá dívka vylosovala svého partnera. Oba se pak snažili, aby vypadali stejně. Například Simona Krůřová a Honza Dušek běželi za pankáče, Kristýna Kubartová s Bucharem za život a smrt ap. Mnoho úkolů však zvládli hůř než děti. Michal Beránek, který běžel s Káčou Nedvědovou, dokonce spadl z lanovky, skutálel se po stráni a zahučel do vody.

Protože se všem nejvíc líbila lanovka, po poledním klidu se Bobří a Vlaštoky vrátili do sauny se trochu smočit a zajezdit si. Vlaštokvičky byly nemilosrdné a každého Bobra, který jel na lanovce, pořádně postříkaly.

Museli jsme se však vrátit do tábora, protože nám začala vodní etapka, která spočívala v tom, že jsme sbírali dřeva a balonky na vodě. V loďce měli být vždy čtyři a pátý sběrač. Vlaštoky se však nemohly dohodnout, která bude sběračka, když se nakonec dohodly a snažily se vyměnit, byl zatrouben start a tak se stalo, že jich na loďce bylo šest místo pěti. Naštěstí to nikomu nevadilo a ani Orlíkům, proti kterým závodily, protože Vlaštoky prohrály.

Hned po večeři byl zatrouben poplach. Všichni jsme byli napnutí, co se děje, a tak pro nás bylo velké zklamání, když nám Michal Weigel st. řekl, že musíme jít do lesa tahat dřevo. Zorganizoval to tak, že velké družiny přitáhnou dřevo na louku, Orlíci a Vlaštoky ho budou tahat do tábora. Když práce začala, chytila Orlíky a Vlaštoky pracovní horečka (kež by se to dalo říct i o velkých), a všichni tahali jak pominutí. Žůza Vojáčková chtěla dokonce stále větší a těžší klacky. Ovšem po 1/4 hodině nás pracovní horečka opustila a všichni se už jen ploužili. Jenom Vojta Kotek a Miša Žabová byli až do konce velmi výkonní a veselí! Po tahání dřeva všichni zapadli do spacáků a spali. Jana Taušová a Zuzka Fudyová zahrály ještě svým instruktorkám divadlo a potom už také spaly a spaly...

Pondělí 15. července

Ráno nám bylo rozděleno jídlo a po úklidu tábora jsme se vydali na celodenní výlet k rybníku za Křešínem. V Křešíně byl otevřený obchod, který jsme ochudili především o zmrzliny. O tu přišli jenom Sojky, které jako jediné nešly na výlet, protože se zotavovaly z několikadenní služby v kuchyni.

Když jsme dorazili na místo, každý se hned hnul do rybníka. někteří tam dokonce skončili zcela nedobrovolně. Byli to Miša Kohlerová, Bára Valenová, Petr Hermel a Michal Šubert. Všichni byli oblečení a Petr měl dokonce i boty. Bohužel se to neobešlo ani bez zranění a Michal se při pádu do vody seznámil s ostrým kamenem a seděl si kůži na chodidle. Naštěstí tam byl Buchar a Michal Weigel ml., kteří mu poskytli první pomoc, posadili ho do auta a poslali ho do tábora. Nakonec na cestě k táboru skončil ještě Marek Tesař, který dostal úpal.

A protože dorazily Sojky, tak se mohlo začít s další etapkou tábora. Rozdělili jsme se zase do skupinek a cestou nazpátek se běžel poklad. Honza Měchura nám zapísal morseovku a mohlo se jít dál. Cestou na nás číhalo mnoho nástrah.

Vyvrcholením dne byla diskotéka, kde se střídala skvělá muzika s veselými a zábavnými hrami. Nikomu se nechtělo přestat, vedoucí byli ale neoblomní, a po desáté nás zahrnali spát.

Čtvrtek 18. července

Dnes se uskutečnila závěrečná etapa celotáborové hry. Před závěrečnou etapou jsme obdrželi tento dopis:

Malý Bilbo je skoro u konce své dlouhé poutě. Na cestě zažil spoustu dobrodružství, ale nejtěžší úkol má ještě před sebou. Najít místo, kam Šmak poklad předáří Thoriaa Pavězy ukrytí. Draci, jak už to bývá, jsou velmi mazaní a místo své skrytše dobře tají.

1 náš Šmak letal pracoviště do různých jeskyní, ale jen jedna je ta správná, ve které je poklad ukryt.

K tomu, abyste zjistili, kde je ono místo tajemné jeskyně vám pomůžou znaky, které máte možnost získat.

Váš Gandalf Šedý

Družiny vyběhaly tak, jak se doposud umístily. Z velkých to byly Sojky a z malých vyběhali první Orlici. Úkolem bylo najít šifru, nebo znamení, které nás mělo dovést k závěrečné zprávě. Velcí měli těchto znamení pět, malí tři. Sojky měly trochu potíže, ale nakonec jim cesta k pokladu byla umožněna, byť našly jen tři znaky. Tato nehoda je však posunula na třetí místo. Když začal padat soumrak, všichni se sešli v úsechně, kde se zpívalo.

Najednou se vytratily Vlaštkovy a Orlici, kteří se vydali k jeskyni do lesa za táborem, kam se dostali pomocí provázku, který zde zanechali tpraslici. Káča Nedvědová se však chytla provázku matoucího, který tam připevnili zlí skřeti, a tak Vlaštkovy měly trochu obtíže se do jeskyně dostat. V jeskyni už čekal Bilbo Pytlík, který všem oznámil, jak byli úspěšní při zápolení s drakem Šmakem a dle zaslulhy je odměnil...

Pátek 19. července

Dnešní den byl ve znamení práce. Trochu nás sice povzbudila snídaně od Sojek, ale přesto nemohla zahrnat lítost nad koncem tábora. Všechno bylo potřeba uklidit a dát do pořádku a tak nezbývalo příliš času na zábavu.

Malé děti měly potíže s balením, ale díky pomoci svých instruktorů nakonec vše zvládly. Vlci s Bobry si stihli ještě zahrát pár her v lese. Všichni se již těšili na večer,

Především zlí Vlci, ale všechny jsme překonali bez dalšího úrazu. Jako první doběhla skupinka Ondry Kubarta a Lucky Klíperové, v jejich závěsu skupinka Tomáše Vojáčka a Jindry Mláčka a pak ostatní.

Obloha se zatáhla a vypadlo to na pekelnou bouřku, ale našťastí nepřešlo. Po výborných sýrových pláckách si už šel každý lehnout.

Úterý 16. července

Každá družina využila dopoledne jinak. Vlaštkovy a Medvědi vyrazili do Lukavce. Cesta Sojek zase směřovala k nedalekému lesu, kde si připravovali scénku na oslavu Benových narozenin. Na zpáteční cestě se Terezka Kujanová a Veronika Jakoubková nemohly dohodnout, která vezme batoh, a tak tam nakonec zůstal a musely se pro něj vrátet.

Odpoledne se běžela azimutová etapka. Napřed se součetilo o to, v jakém pořadí se půjde. Každá družina dostala kotlík a ten musela naplnit vodou z rybníka. Voda se mohla nosit pouze ve vícku. Z velkých kotlík naplnily jako první Lišky, z malých to byli Orlici. Honza Měchura pak všem postupně říkal, kam se mají vydat: na prvním místě (největší strom lesa za silnicí) jsme obdrželi zprávu od Bilba Pytlíka, kam dál pomoci šifry a azimutu. Na každé zprávě pak bylo zašifrované slovo a azimutový údaj. Na konci jsme vyluštili: „Připravte oslavnou báseň na krále, který má zítra narozeniny.“ Jako první doběhli do tábora (k velkému zklamání Vlci). Po Liškách přiběhly Bobři Medvědi a poprvé na posledním místě Sojky. Přiběhli i Orlici, jen Vlaštkovy pořad nikde.

Po dvou hodinách čekání se je Honza Měchura s Honzou Mláčkem vydali hledat. Našli je bloudivci v lese za silnicí a správně je nasměřovali. Míša Žabová ještě stačila celou nohou zapadnout do bahna, ale jinak se dostaly do tábora bez dalších úhon.

Večer se konal táborák, který byl proložen scénkami. Nejvíce jsme se asi nasmáli Orlikům, kteří celou svou scénku improvizovali.

Středa 17. července

Dopoledne se po roční odmlce opět běžel Hancin běh. Trasa byla však poněkud delší než jindy. Před závodem se stupňovala nervozita, každý se pořádně rozvíčoval, a dokonce nechýběly ani sázky na favorita. Ráda Nováková a Sima Krůfová pro svého favorita Milana Žabu vymyslely pokřík a k němu mu pěkně zatancovaly. Pokřík zněl: Kalimero (nikdo neví, proč Milana tak přezdívaly), Kalimero běží o závod a ostopéro. Kaliméro ty jsi náš, že vyhraješ všem ukáži! Po tomto výstupu se už závod odstartoval. Milan Žaba opravdu holky nezklamal a doběhl jako první! V těsném závěsu za ním Tomáš Vojáček a jako třetí Buchar. Všechny velmi překvapila Janička Staná, která nejenže byla první z malých, ale celkově se umístila z 72 závodících jako 30.

Celkové pořadí:

1. Žaba M.
2. Voják T.
3. Buchar
4. Husák P.
5. Hermel P.
6. Motl J.
7. Chlup M.
8. Matějovský J.
9. Novák M.
10. Takáčová A.
11. Klicpera L.
12. Schafferling M.
13. Moravčíková K.
14. Brož J.
15. Rumlenová T.
16. Burgr L.
17. Antošová T.
18. Kubartová K.
19. Uzel L.
20. Čelíkovec M.
21. Valenová B.
22. Málek T.
23. Tauš M.
24. Načeradcová L.
25. Kujan P.
26. Sosna J.
27. Schafferlingová K.
28. Mengr D.
29. Janečka Č.
30. Slaná J.
31. Kujanová T.
32. Čelíkovec D.
33. Beran J.
34. Dufek O.
35. Pirknerová E.
36. Kuzivová M.
37. Jakoubková V.
38. Taušová J.
39. Wolf V.
40. Habětínová Lucie
41. Fudyová Z.
42. Beranová J.
43. Kremzová V.
44. Počtová A.
45. Kotek V.
46. Dušek J.
47. Nedvěď J.
48. Souček D.
49. Načeradcová M.
50. Žabová M.
51. Kratochvílová A.
52. Schutznerová K.
53. Vlachová A.
54. Vojáčková Z.
55. Beránek
56. Mládek J.
57. Valena J.
58. Kodras D.
59. Viktorová B.
60. Lážnovská T.
61. Kmochová M.
62. Vranovský J.
63. Juríček J.
64. Fikejzová A.
65. Dušek J.
66. Tesař M.
67. Říha R.
68. Elznic R.
69. Lážnovská B.
70. Vanečko T.
71. Weigel Martin
72. Načeradcová K.
- 1* Benda Patrik

Kategorie vedoucí:

1. Žaba M.
2. Voják T.
3. Buchar
4. Hermel P.
5. Motl J.
6. Kubartová K.
7. Beránek
8. Mládek Jm.
9. Dušek Jan
10. Načeradcová K.

Starší táborníci:

1. Husák Petr
2. Chlup M.
3. Matějovský J.
4. Novák M.
5. Klicpera L.
6. Schafferling M.
7. Brož J.
8. Uzel L.
9. Čelíkovec M.
10. Málek T.
11. Tauš M.
12. Sosna J.
13. Janečka Č.
14. Beran J.
15. Valena J.
16. Kodraz D.
17. Tesař M.
18. Říha R.
19. Elznic R.
20. Vanečko T.
21. Weigel Martin

Starší tábornice:

1. Takáčová A.
2. Moravčíková K.
3. Rumlenová T.
4. Antošová T.
5. Valenová B.
6. Načeradcová L.
7. Schafferlingová K.
8. Kujanová T.
9. Pirknerová E.
10. Kuzivová M.
11. Jakoubková V.
12. Habětínová L.
13. Beranová J.
14. Kremzová V.
15. Počtová A.
16. Lážnovská T.
17. Lážnovská B.

Mladší táborníci:

1. Burgr L.
2. Kujan Petr
3. Mengr David
4. Čelíkovec D.
5. Dufek Ondřej
6. Wolf V.
7. Kotek V.
8. Dušek Jiří
9. Nedvěď J.
10. Souček David
11. Vranovský J.
12. Juríček J.

Mladší tábornice:

1. Slaná J.
2. Taušová J.

3. Fudyová Z.
4. Načeradcová M.
5. Žabová M.
6. Kratochvílová A.
7. Schutznerová K.
8. Vlachová A.
9. Vojáčková Z.
10. Viktorová B.
11. Kmochová M.
12. Fikejzová A.

Protože jsou Benovy narozeniny, tak je celý dnešní den trochu slavnostní.

K obědu jsme měli výborné kuře. Po poledním klidu se už všichni zabývali

připravováním a zdokonalováním scénky na oslavu.

V šest to vypuklo. Šli jsme na zadní louku, kde jsme nejdříve zpívali a čekali na příchod Lídy a Bena. Když přišli, mohlo se začít se scénkami. Medvědi si např. připravili hezkou básničku: „My jsme velcí medvědi, máme rádi med, přejeme ti vše nejlepší, do mnoha dalších let.“ Při některých scénkách jsme se velmi zasmáli. Např. Orlici si připravili scénku „Tma jako v dece“. Celá scénka se odehrála pod dekou, a protože někteří zapomínali svůj text, mezi hrou se ozývaly různé nadávky a celé to působilo velmi komicky.

Zlatý hřeb programu byly však Vlačovky, které přestože své vystoupení cvičily přes čtyři hodiny, zapoměly a popletly text celé písničky. Začalo to když Maritika Nižardzová začala hrát na flétnu úplně jinou melodii, než se odpoledne učila. Přestože byly ostatní Vlačovky zmatené, začaly zpívat. Problém byl však v tom, že každá něco jiného. Po první sloce to tedy vzdaly, ale rozhodně to mělo úspěšný průběh, protože ještě dlouho potom se ozýval smích.

Písnička, kterou si připravily, ale kterou nikdo neslyšel, zněla:

- 1/ Dneska se radujem s úsměvem na líci, je totiž slavný den, zpívají Kšandíci.
- 2/ Teď slavit začneme, na počest Benovi, přestat už nechceme, to každý dříve ví.